

R 12

De mensen van voorbij
zij blijven met ons leven.
De mensen van voorbij
ze zijn met ons verweven
in liefde, in verhalen,
die wij zo graag herhalen,
in bloemen, geuren, in een lied
dat opklinkt uit verdriet.

De mensen van voorbij
zij worden niet vergeten.
De mensen van voorbij
zijn in een ander weten.
Bij God mogen ze wonen,
daar waar geen pijn kan komen.
De mensen van voorbij
zijn in het Licht, zijn vrij.

naar Hanna Lam

R 13

Jouw vriendschap, jouw leven,
jouw lach, wie kan die ooit vergeten.
Je deelde, je hielp, je gaf,
iedereen was jou genegen.
Nooit gaf je op, je liep altijd door.
Jij was de weg,
je ging ons met liefde voor.

En dan ...
dan komt er die tijd
van ellende en pijn,
die duurde tot God vroeg
om bij Hem te zijn.

Je nam afscheid van ons
en je ging heen.
Maar ik weet,
je laat ons niet alleen
Bedankt voor al wat jij hebt gedaan.
Jij zult voor eeuwig en altijd
in ons leven staan.

R 14

Afscheid nemen doet zo'n pijn.
Je moet velen achterlaten
die je lief en dankbaar zijn
en zo dikwijls naast je zaten.

Die je met intense vreugd
en met moedertrots omarmde,
door een kus, een liefdeblijk
sterkte, troostte en verwarmde.

Afscheid nemen doet zo'n pijn.
Je zou heel veel willen zeggen
iets vol liefde en gevoel
in de kinderharten leggen.

En je denkt haast ieder uur
dat je eig'lijk niet wilt scheiden
trots 't gevoel dag God je ziel
zachtjes naar Hem toe wil leiden.

Afscheid nemen doet zo'n pijn.
Maar de aankomst zal verblijden,
daar wacht Hij die jou een plaats
in Zijn hemel wil bereiden.

Laat maar los wat je hier bindt
je zult straks in 't licht ontwaken
wat je daar aan schoonheid vindt
zal je zielsgelukkig maken!

Frits Deubel

R 15

Het kost niet zoveel iemand een glimlach te schenken
of je hand op te steken voor een vriendelijke groet
Zoiets kan opeens de zon laten schijnen
in het hart van de mens die je zomaar ontmoet.

Het kost niet zoveel een hand uit te steken
om een ander een beetje behulpzaam te zijn
Een dankbare blik is vaak de beloning
al was de moeite voor u slechts klein.

Het kost niet zoveel om je hart wat te openen
voor de mens om je heen in vreugde en verdriet
Wees blij, dat je zo wat kan doen voor die ander
of is die ander je naaste soms niet?

Het kost maar heel weinig, je arm om een schouder
of even een zachte druk van een hand
't Is vaak voor de ander of hij heel even
in een klein paradijs is beland.

Het kost toch zo weinig om een ander te geven
iets wat je zelf ook zo heel graag ontvangt
Liefde, alleen maar door wat weg te schenken
krijg je terug, meer dan je verlangt!

O, die vriendelijke glimlach, dat eventjes groeten,
de arm om je schouder, de hulp die je bood.
Het kost allemaal bij elkaar toch zo weinig,
maar in wezen, voor die ander, is het ontzaglijk groot.

R 16

Want wat is sterven anders dan naakt staan
in de wind en samensmelten met de zon?
En wat is ophouden met ademen anders
dan de adem bevrijden van zijn rusteloze eb
en vloed, opdat hij ombelemmerd oprijst en
zich ontvoovt en op zoek gaat naar God?

Alleen wanneer je uit de rivier van stilte
gedronken hebt, zul je waarlijk zingen.
En wanneer je de top van de berg bereikt hebt,
pas dan zul je beginnen met klimmen.
En wanneer de aarde je ledematen zal opeisen,
pas dan zul je werkelijk dansen.

Kahlil Gibran

R 17

Voor sterven geen angst.

Sterven is moederziel alleen de nacht ingaan.

Sterven is vreemd en angstaanjagend
als je blindweg een land binnengaat
waar je nooit aan gedacht hebt
en nooit van gedroomd,

als je met duizend banden gebonden ligt
aan een stukje aarde, dat voorbijgaat
en dat vele namen draagt.

Als je sterft verandert alles, de hele wereld,
alles waaraan je je een leven lang
hebt vastgehouden.

Sterven wordt aanvaardbaar en draaglijker
als je hebt leren loslaten,
als je je innerlijk hebt opengesteld
voor het mysterie dat je wacht na de dood.

Dan voel je al iets van die nieuwe wereld
in je komen en ga je alles relativeren
waarover mensen dagelijks twisten en klagen.

Als je kunt geloven, dat er een God is,
die van je houdt, niet alleen als je leeft
maar meer nog als je doodgaat,
dan wordt sterven

als een kind thuiskomen bij de Vader
in een land waar alles goed is
en waar het leven pas voorgoed begint
in een eeuwig nu.

Phil Bosmans

R 18

De brug

Breng mij op weg tot aan de brug.
Ik ben zo bang om daar alleen te staan.
Als we daar zijn, ga dan niet direct terug,
maar wacht tot ik overga en zwaai me na,
dan voel ik me heel veilig en vertrouwd.

Breng mij weg tot aan de brug.
Ik heb geen idee hoe diep het water is.
De overkant lijkt me zo ver.

Je kunt de oever hier niet zien.
Zo ver het oog reikt, zie ik mist.
Ik twijfel aan het verder gaan.

Breng mij weg, tot aan de brug
en ga dan niet te vlug terug.
Zwaai je mij na als ik er over ga.
Een heel klein duwtje in mijn rug,
is alles wat ik nog verlang van jou.

Dank je voor je liefde en je trouw.
Ik ga nu gauw,
want het begin is reeds in zicht:
ik voel de warmte van een licht.

Toine Lancet.

R 19

De mens lijdt vaak het meest
door het lijden dat hij vreest,
doch dat nooit op komt dagen.
Zo heeft men meer te dragen
dan God te dragen heeft.
Het leed dat is, drukt niet zo zwaar
als vrees voor allerlei gevaar
Maar komt het eens in huis,
dan helpt de Heere altijd weer
en geeft Hij kracht naar kruis.

R 20

Wij bidden
dat er niets van dit mensenleven
verloren zal gaan
dat wat hij geleefd en gedaan heeft
ten goede zal komen aan deze wereld
dat al wat hem heilig was
geëerbiedigd mag worden
door de mensen die na hem komen
en dat hij in alles
waarin hij groot is geweest,
tot ons mag blijven spreken.

R 21

Met U zijn er geen verten meer
en alles is nabij.
Des levens aanvang glinstert weer,
geen gisteren en geen morgen meer,
geen tijd meer en geen uren,
geen grenzen en geen muren,
en alle angst voorbij,
verlost van schaduw en van schijn,
wordt pijn en smart
tot vreugd verheven!
Hoe kan het zo eenvoudig zijn!
Hoe kan het leven hemel zijn,
met U, o kern van alle leven!

uit Adagio van Felix Timmermans